

De burgemeesters van Ellikom, Gruitrode, Meeuwen, Neerglabbeek en Wijslagen over de veteranen van Napoleon in hun gemeente, 1815

Nadat Napoleon gedurende ruim tien jaren een groot deel van Europa zijn wil had weten op te leggen, kreeg hij - na de catastrofale veldtocht in Rusland - in oktober 1813 in Leipzig een zware nederlaag tegen de verzamelde legers van zijn tegenstanders te verwerken. Daarop zag hij zich in eerste instantie verplicht zijn leger binnen de grenzen van het oude Frankrijk terug te trekken. Vervolgens moest hij op 31 maart 1814 de ultieme vernedering slikken, toen geallieerde legers onder leiding van de Russische tsaar zelfs Parijs bezetten.

Deze gebeurtenissen werkten door tot in de kleinste dorpen. De invoering van de dienstplicht had er immers voor gezorgd dat in de voorgaande jaren jongemannen uit al onze dorpen en steden dienst hadden moeten nemen in het Franse leger. In de lente van 1814 werd wat van de Franse legers overbleef grotendeels ontbonden, en de mannen die de Napoleontische oorlogen overleefd hadden mochten weer naar huis. Velen zullen wellicht graag weer naar huis gegaan zijn, maar voor anderen - die jarenlang in een soms prestigieuze functie in het Franse leger Europa doorkruist hadden en van de ene overwinning naar de andere geleid waren - was het een harde dobber om in hun thuisdorp een nieuw leven te moeten beginnen.

Bestuurlijke veranderingen

Ondertussen was op 11 april 1814 het Verdrag van Fontainebleau ondertekend. Daarin zag de Franse keizer af van zijn troon en werd vastgelegd dat hij zich zou terugtrekken op het eiland Elba.

Ten aanzien van de gebieden die de Franse legers sinds de Revolutie veroverd hadden, werd een maand later, in het Verdrag van Parijs van 30 mei 1814 tussen Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, Pruisen, Rusland en Oostenrijk overeengekomen dat de grenzen van Frankrijk zouden worden teruggebracht naar de situatie van 1 januari 1792. Ten noorden van Frankrijk zou een nieuw koninkrijk ingericht worden, waarvan

de grenzen later, in Wenen, zouden vastgesteld worden. In eerste instantie werden de voormalige Nederlandse gebieden samengebracht in een nieuw koninkrijk, het Koninkrijk der Nederlanden, terwijl de gebieden die nu België uitmaken, sinds de verdrijving van de Franse legers uit dit gebied verdeeld waren over drie *generaal-gouvernementen*: het generaal-gouvernement België, dat de huidige provincies West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Henegouwen, Vlaams- en Waals Brabant, Antwerpen en Namen bevatte, het generaal-gouvernement van de Nederrijn, dat de voormalige Franse departementen van de Nedermaas, van de Roer en van de Ourthe - en dus ook de huidige provincies Limburg en Luik - bevatte, en het generaal-gouvernement van de Middenrijn, dat de voormalige departementen van de Wouden (Luxemburg), van Rijn en Moesel, van de Saar en van Mont-Tonnerre of Donnersberg bevatte. Deze gebieden werden bestuurd door gouverneurs-generaal, bijgestaan door een voorlopige regering. Aan het hoofd van de besturen in ieder voormalig departement stond een regeringscommissaris, waarvan de opdracht vergelijkbaar is met die van onze provinciegouverneurs.

Vanaf 1 augustus 1814 werd Willem van ORANJE - die al koning was van de noordelijke Nederlanden - ook gouverneur-generaal van het generaal-gouvernement België, zodat hij de eenmaking in het Koninkrijk der Nederlanden kon voorbereiden. Voor onze provincie is het nog van belang te vermelden dat het generaal-gouvernement België op 20 augustus 1814 uitgebreid werd met de gebieden van de departementen van de Ourthe en van de Nedermaas die ten westen van de Maas lagen, waaronder het huidige Belgisch Limburg. Je kan een land maar goed besturen als je het goed kent, zo wisten Willem van ORANJE en zijn regering, en één van de dingen die de regering graag wilde weten was hoeveel veteranen uit de legers van Napoleon er waren, en waar die woonden. De Franse legers waren nadat Na-

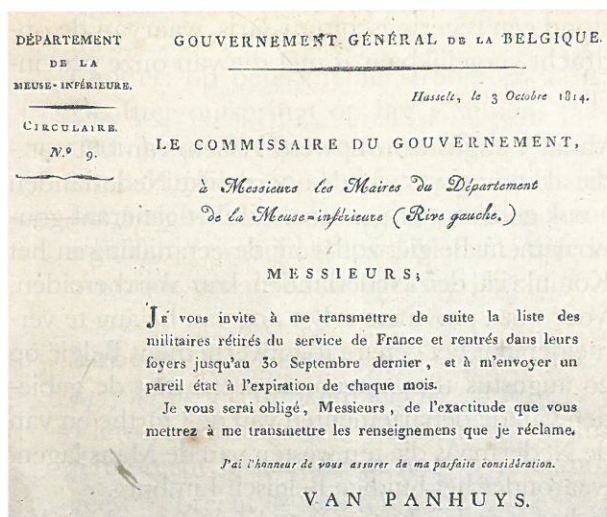
poleon verslagen was grotendeels ontbonden, maar voor veel soldaten betekende de reis van de plaats waar zij zich bevonden toen hun eenheid werd ontbonden naar hun woonplaats een hele opgave. Velen deden er maanden over om weer thuis te geraken.

Het is in dat verband dat regeringscommissaris VAN PANHUYS, van het op de linker Maasoever gelegen deel van het departement van de Nedermaas, op 3 oktober 1814 in een omzendbrief aan de burgemeesters in zijn ambtsgebied vroeg hem maandelijks een lijst te bezorgen van de voormalige soldaten uit het Franse leger die weer in hun thuisgemeente angekommen waren. De lijsten die hem toegestuurd werden worden nu bewaard in het Regionaal Historisch Centrum in Maastricht¹. Weinig burgemeesters dienden getrouw iedere maand een lijst in, en omdat concrete richtlijnen voor de opmaak van de lijsten ontbraken, was eenvormigheid ver te zoeken. Op die manier was het voor de medewerkers van VAN PANHUYS moeilijk om een systematisch overzicht van de stand van zaken op te maken. In maart van het volgende jaar werd juiste informatie over de veteranen nog belangrijker. Napoleon had immers op 1 maart 1815 weer voet aan wal gezet in Frankrijk, en wist na een zegetocht van drie weken op 20 maart Parijs te bereiken

en er de touwtjes weer in handen te nemen. De bestuurders van de landen die de coalitie gevormd hadden die Napoleon een jaar eerder verslaan had, en meer nog de bestuurders van de bevrijde gebieden, waren onzeker over wat de toekomst zou brengen. Wat zouden Napoleons bedoelingen zijn? Zou hij - nu de Fransen zich blijkbaar zo gewillig weer rond hem geschaard hadden - opnieuw plannen ontwikkelen om zijn macht ook buiten Frankrijk uit te breiden? En hoe zat het met de loyaleit van zijn voormalige soldaten? Zouden de mannen die een jaar geleden naar huis gestuurd waren bereid zijn de wapens opnieuw op te nemen voor hun voormalige keizer? En waar zaten die veteranen eigenlijk? Hoe hadden zij zich geïntegreerd in hun oude woonplaats?

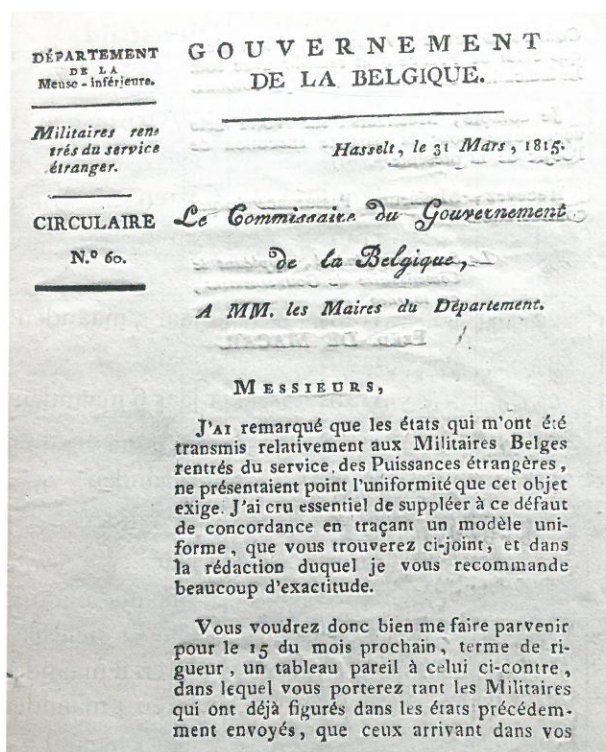
Om een antwoord te krijgen op die vragen liet VAN PANHUYS op 31 maart 1815 zijn secretaris-generaal Ferdinand DE MACAR een tweede omzendbrief naar de burgemeesters sturen, waarin hij hen opdroeg hem tegen 15 april een overzicht te bezorgen van de voormalige militairen die weer thuis waren. Deze keer moesten niet alleen de veteranen van het Franse leger, maar alle voormalige militairen *rentrés du service des puissances étrangères* in de lijst opgenomen worden. Geleerd door de ervaring, en met het oog op de eenvormigheid van de informatie die aan de regeringscommissaris bezorgd moest worden, werd deze keer een modelformulier bij de omzendbrief gevoegd. In de weken daarna togen de gemeentebesturen aan het werk, en tegen 15 april waren de formulieren uit zo goed als alle gemeenten in de lokalen van het regeringscommissariaat in Hasselt angekommen.

Los van de bedoelingen waarmee deze lijsten van veteranen destijds werden opgesteld, bieden zij vandaag een goed overzicht van het aantal voormalige *soldaten van Napoleon* in de Limburgse dorpen en steden in de lente van 1815². Ook de lijst die door de *maires* of burgemeesters van Ellikom, Gruirode, Meeuwen, Neerglabbeek en Wijshagen werden opgesteld en vervolgens aan de regeringscommissaris bezorgd werden, bleven bewaard.

De omzendbrief van regeringscommissaris VAN PANHUYS, 3 oktober 1814.

- 1 Regionaal Historisch Centrum Limburg in Maastricht, *Archief van het provinciaal bestuur van Limburg*, nr. 122. Met veel dank aan de heer Julien Daenen, die ons op het bestaan van deze reeksen wees.
- 2 Regionaal Historisch Centrum Limburg in Maastricht, *Archief van het provinciaal bestuur van Limburg*, nr. 123 en 124.

De omzendbrief van secretaris-generaal Ferdinand DE MACAR, 31 maart 1815.

In april 1815 waren dit de *maires* of burgemeesters van onze dorpen:

Ellikom: J. LINSKENS
 Gruitrode: C. DER CONINGEN
 Meeuwen: H. BROCKMANS
 Neerglabbeek: R. DOMEN
 Wijshagen: JACOBS

Jonge veteranen

Het precieze inwonersaantal van onze dorpen in 1815 kennen we niet, maar uit maart 1816 bleven bevolkingsstaten van de dorpen in het voormalige departement van de Nedermaas bewaard³. Zij leren ons dat Ellikom toen 168 inwoners telde, in Gruitrode woonden 566 mensen, in Meeuwen 740, in Neerglabbeek 100 en in Wijshagen 164. Daarvan waren er in Ellikom 4 die de burgemeester in april 1815 als veteranen uit de legers van Napoleon beschouwde. In Gruitrode en in Meeuwen waren dat er telkens 12, in Neerglabbeek vond de burgemeester slechts één veteraan, en in Wijshagen waren er 3.

Etat des Belges qui ayant servis chez quelque puissance étrangère sont rentrés dans leurs foyers.

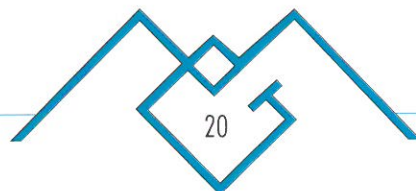
20 avril 1815

N°	Nom	Age	Service	Observations
1	Van der Vliet	22	français	
2	Van der Vliet	22	français	
3	Van der Vliet	25	français	
4	Van der Vliet	35	français	
5	Van der Vliet	21	français	
6	Van der Vliet	23	français	
7	Van der Vliet	21	français	
8	Van der Vliet	22	français	
9	Van der Vliet	28	français	
10	Van der Vliet	23	français	
11	Van der Vliet	28	français	
12	Van der Vliet	22	français	

20 Avril 1815 Etat des Belges qui ayant servis chez quelque puissance étrangère sont rentrés dans leurs foyers. (Staat van Belgen in dienst van enige vreemde mogendheid en die naar huis zijn teruggekeerd. [lijst 20 april 1815 Gruitrode])

Slechts van één veteraan, de 28-jarige Jacques VAESEN uit Neerglabbeek, weet zijn burgemeester niet hoe lang hij in het leger gediend heeft. Er waren grote verschillen in de aantallen dienstjaren van de veteranen. Gerard KNEVELS van Gruitrode had er al na vier maanden de brui aan gegeven parce qu'il n'aime pas le service, zo wist zijn burgemeester. Paul TRUEN van Wijshagen wist al na drie maanden met zekerheid dat het leger niets voor hem was. Aan de andere kant van het spectrum stond de 35-jarige Pierre KIGGEN uit Gruitrode, die elf jaren en 5 maanden voor Napoleon en voor Frankrijk gestreden had, en Pierre Jacques EVENS, Jean Mathias HOUBEN en Henri BELIE uit Meeuwen, die daar met acht jaren diensttijd niet heel erg veel voor moesten onderdoen. Mathieu EVENS uit Meeuwen had zeven jaren in dienst van Napoleon van het ene slagveld in Europa naar het andere gemarcheerd, en zijn dorpsgenoot Pierre Jacques HOLLANDERS had zes jaren en zes maanden in het Franse leger overleefd. Twee derden van de overlevenden – 21 van de 31 veteranen waarvan we weten hoelang zij gediend hebben – hadden echter een diensttijd van twee jaar of minder achter de rug, 10 veteranen waren een jaar of minder in dienst geweest.

3 Regionaal Historisch Centrum Limburg in Maastricht, *Archief van het provinciaal bestuur van Limburg*, nr. 6888.

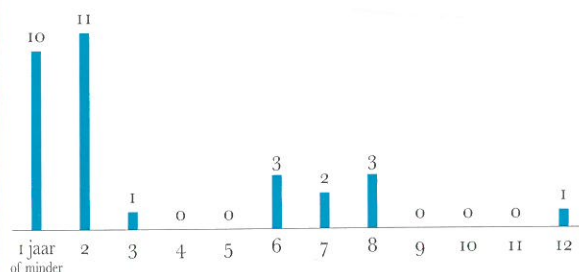

Naam	Geb.plaats	Geb.datum	Leeftijd	Leger	Diensttijd
ELLIKOM					
Jean Theodore Van Dijk	Ellikom	10 okt 1792	23	Frans	2 jaren
Emond Nijssen	Ellikom	10 jul 1792	23	Frans	1 jaar
Jean Mathieu Teuwissen	Ellikom	5 dec 1790	24	Frans	6 jaren
Antoine Deckers	Peer	10 mei 1792	23	Frans	2 jaren
GRUITRODE					
Mathieu Custers	Gerdingen	18 jan 1793	22	Frans	1 jaar 5 maanden
Christiaan Hermans	Gruitrode	15 mei 1783	32	Frans	1 jaar
Paul Janssen	Gruitrode	23 mei 1790	25	Frans	1 jaar 6 maanden
Pierre Kiggen	Gruitrode	6 jun 1780	35	Frans	11 jaren 5 maanden
Gerard Knevels	Gruitrode	4 sep 1793	21	Frans	4 maanden
Michiel Konings	Gruitrode	14 sep 1791	23	Frans	11 maanden
Pierre Jean Leen	Gruitrode	10 dec 1793	21	Frans	1 jaar
Mathieu Lemmens	Gruitrode	15 dec 1792	22	Frans, vervolgens Oostenrijks	6 maanden Frans, 1 jaar Oostenrijks
Leonard Schrooten	Bree	17 feb 1787	28	Frans, vervolgens Engels	3 jaren 8 maanden Frans, 2 jaren 4 maanden Engels
Jacques Tisters	Opoeteren		23	Frans	1 jaar 1 maand
Jacques Vaesen	Neerglabbeek	17 mei 1787	28	Frans	
Pierre Jacques Veestraeten	Gruitrode	16 maa 1783	22	Frans	1 jaar 2 maanden
MEEUWEN					
Henri Aerts	Meeuwen	5 nov 1788	26	Frans	2 jaren
Pierre Jean Bongaers	Meeuwen	11 dec 1788	26	Frans	1 jaar
Mathieu Evens	Meeuwen	6 maa 1788	27	Frans	7 jaren
Pierre Jacques Evens	Meeuwen	14 feb 1785	30	Frans	8 jaren
Jean Theodore Gielen	Meeuwen	26 apr 1792	22	Frans	1 jaar
Pierre Jacques Hollanders	Meeuwen	14 dec 1789	25	Frans	6 jaren 6 maanden
Jean Mathias Houben	Meeuwen	20 dec 1786	28	Frans	8 jaren
Arnold Martens	Meeuwen	3 dec 1792	22	Frans	2 jaren
Guillaume Sijmkens	Meeuwen	17 maa 1792	23	Frans, vervolgens Hollands	2 jaren
Pierre Swennen	Meeuwen	6 mei 1791	23	Frans	2 jaren
Pierre Jacques Vliegen	Meeuwen	29 feb 1791	24	Frans	3 jaren
Henri Belien	Peer	15 apr 1787	28	Frans	8 jaren
NEERGLABBEK					
Guillaume Creemers	Neerglabbeek	23 jan 1790	25	Frans	5 jaren 6 maanden
WIJSHAGEN					
Pierre Hillen	Hamont	29 jun 1794	21	Frans	8 maanden
Paul Truen	Wijshagen	23 feb 1794	22	Frans	3 maanden
Jan Mathieu Van Eijgen	Wijshagen	26 feb 1792	23	Frans	9 maanden

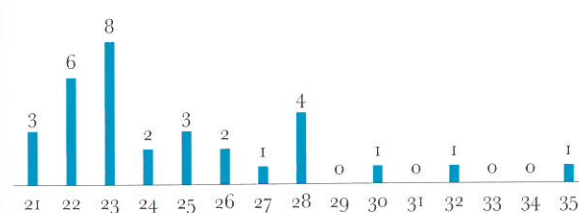
Gegevens over de veteranen volgens de lijsten uit april 1815.

Wapen	Graad	Beroep	Reden ontslag	Gedrag	Opmerkingen
23ste jagers te paard	soldaat	landbouwer	gedeserteerd	goed	
1ste genadiers te paard	soldaat	landbouwer	gedeserteerd	goed	
jagers te paard	soldaat	landbouwer		goed	
5de batallion sappeurs	soldaat	landbouwer	gedeserteerd	goed	
artillerie	soldaat	garçon de labeur	Parce qu'il n'aime pas le service	goed	
jagers	soldaat	garçon de labeur	Parce qu'il n'aime pas le service	goed	
linieregiment	soldaat	garçon de labeur	Parce qu'il n'aime pas le service	goed	
linieregiment	soldaat	kleermaker	met verlof gestuurd	goed	
linieregiment	soldaat	garçon de labeur	Parce qu'il n'aime pas le service	goed	
huzaren	soldaat	garçon de labeur	Parce qu'il n'aime pas le service	goed	
linieregiment	soldaat	garçon de labeur	met verlof gestuurd	goed	
	soldaat	garçon de labeur	met verlof gestuurd	goed	
	soldaat	garçon de labeur	met verlof gestuurd	goed	
kurrassiers	soldaat	garçon de labeur	Parce qu'il n'aime pas le service	goed	
linieregiment	soldaat	kleermaker	met verlof gestuurd	goed	
artillerie	soldaat	garçon de labeur	Parce qu'il n'aime pas le service	goed	
infanterie	soldaat	wever	Parce qu'il servait contre coeur.	goed	
infanterie	soldaat	landbouwer	Parce qu'il servait contre coeur.	goed	
infanterie	soldaat	landbouwer	Parce qu'il servait contre coeur.	goed	
artillerie	soldaat	landbouwer	Parce qu'il servait contre coeur.	goed	gehuwd
infanterie	soldaat	landbouwer	Parce qu'il servait contre coeur.	goed	
infanterie	soldaat	landbouwer	Parce qu'il servait contre coeur.	goed	
artillerie	soldaat	landbouwer	Parce qu'il servait contre coeur.	goed	
artillerie	soldaat	landbouwer	Parce qu'il servait contre coeur.	goed	
infanterie	soldaat	wever	Met verlof gestuurd	goed	gewond aan het linkerbeen
infanterie	soldaat	landbouwer	Parce qu'il servait contre coeur.	goed	
infanterie	soldaat	landbouwer	Parce qu'il servait contre coeur.	goed	
cavalerie	soldaat	garçon de labeur	Rentré à l'entrée des alliés	goed	
dragonders	soldaat	dagloner	met verlof gestuurd	goed	
	soldaat	landbouwer	pour assister son père et mère	goed	
	soldaat	knecht	par la peur	goed	
	soldaat	landbouwer	par maladie	goed	

Dienstjaren van de veteranen in 1815

Leeftijd van de veteranen in 1815

Zeventien *veteranen* uit het huidige Meeuwen-Gruitrode, ruim de helft dus, waren niet ouder dan 23. Voorts toont de grafiek met de leeftijden van de veteranen aan dat er beduidend minder soldaten van de oudere lichtingen hun avonturen in het spoor van Napoleon overleefd hebben dan uit de jongere lichtingen. Slechts drie veteranen waren 30 of ouder. De overlevingskansen voor de jongens die zich in het Franse leger lootten, waren dus laag. Erg laag. De tabel met de dienstjaren geeft hetzelfde beeld. 10 van de 31 mannen die hun dienstneming overleefden en waarvan we weten hoelang ze bij het leger geweest zijn, waren na korte tijd gedeserteerd of hadden er niet meer dan één jaar in het leger op zitten.

Slechts van 10 veteranen vermelden de burgemeesters in welke omstandigheden zij het leger verlaten hebben. 3 van hen zijn gedeserteerd, terwijl 7 anderen met verlof gestuurd waren, en het leger reglementair verlaten hadden. Aangenomen mag worden dat er tussen de 7 veteranen waarvan de burgemeester van Gruitrode meldt dat zij het leger verlaten hebben *parce qu'il n'aime pas le service* en de 10 van Meeuwen waarvan hun burgemeester opmerkt dat zij het leger

verlaten hebben *parce qu'il servait contre coeur* ook een aantal deserteurs zitten.

Zeker de 9 veteranen die meer dan zes jaren of meer in het leger achter de rug hadden, hadden tijdens hun volwassen leven weinig anders gekend dan het kazerneleven, de eindeloze marsen door vijandig gebied tot in de uithoeken van Europa, en de onvoorstelbaar bloederige veldslagen.

Van alle *veteranen* wisten de burgemeesters welke functie zij in het leger hadden uitgeoefend. Blijkbaar had geen van de overlevenden de rang van officier of onderofficier bereikt, en hadden zij allen het leger verlaten als gewone soldaten. Van 27 voormalige militairen wisten de burgemeesters te melden bij welk legeronderdeel zij actief geweest waren. 13 van hen hadden als gewone infanterist in een linieregiment gevochten. Jean Theodore VANDIJK en Jean Mathieu TEUWISSEN uit Ellikom hoorden met hun eenheid Jagers te Paard bij de verkenners. Christiaan HERMANS uit Gruitrode was ook een verkenners, maar zijn burgemeester meldt niet of hij bij een regiment te paard of te voet was. Guillaume CREEMERS uit Neerglabbeek maakte deel uit van een regiment dragonders, een eenheid die zich te paard verplaatste maar te voet vocht, en die ook bij de infanterie gerekend werd. Dat was ook het geval voor Emond NIJSEN uit Ellikom, die bij een bereden grenadierseenheid geweest was. Michiel KONINGS uit Gruitrode was huzaar en hoorde bij de lichte cavalerie, Jacques TISTERS uit Gruitrode was kurrassier, en maakte deel uit van de zware artillerie, terwijl Henri BELIEN uit Meeuwen bij een niet nader gespecificeerde cavalerie-eenheid gevochten had. Voorts waren er vijf mannen die bij de artillerie gevochten hadden. Antoine DECKERS uit Ellikom tenslotte, had er een loopbaan van 2 jaren bij de sappeurs, een eenheid die bruggen bouwde of loopgraven groef, opzitten.

De burgemeesters kenden ook de beroepen die de teruggekeerde militairen in hun dorp uitoefenden. De burgemeester van Ellikom noemde alle vier de veteranen in zijn dorp *cultivateur* of landbouwer. Burgemeester DER CONINGEN van Gruitrode telde bij zijn veteranen tien *garçons de*

labeur, wellicht bedoelde hij dagloners, en twee kleermakers. In Meeuwen waren negen veteranen actief als *cultivateur*, twee als wever en één als *garçon de labeur*. De veteraan uit Neerglabbeek werd door zijn burgemeester een dagloner genoemd, en in Wijshagen waren er twee landbouwers en een knecht bij. Wellicht bedoelden de burgemeesters met *landbouwer* iemand die zelf een boerderijtje uitbaatte of die meewerkte op de boerderij van zijn familie, terwijl *knechten* op andermans boerderij werkten. Terwijl de mannen die als hoeveknecht aan de slag konden een betrekkelijke bestaanszekerheid hadden weten te verwerven, was dat anno 1815 voor *dagloners* of *arbeiders* niet het geval. Onder meer Henri BELIEN uit Meeuwen en Guillaume CREEMERS uit Neerglabbeek moesten in 1815 als dagloners aan de slag. Henri BELIEN was ondertussen 28, en hij had acht jaren legerdienst achter de rug en als huzacavalerist had hij met het Franse leger in alle hoeken van Europa de dienst uitgemaakt. Guillaume CREEMERS was in 1815 25 jaar oud en had gedurende ruim vijf jaren als dragonder bewezen tot de beste vechtersbazen van Europa te behoren. Na de nederlaag van Napoleon in Leipzig in oktober 1813, de smadelijke aftocht richting Parijs, de vernedering van de troonsafstand van hun keizer en diens verbanning naar Elba, moesten zij – net als zoveel andere lotgenoten – in 1815 als dagloners in Meeuwen en omgeving her en der op de boerderijen om werk gaan schooien. In de perioden dat het veld geploegd of ingezaaid moest worden, in de hooitijd, in de oogsttijd en gedurende een aantal weken in de winter, als het graan gedorst werd, was er voor dagloners wellicht wel werk te vinden. Even vaak

echter zal er in hun dorp niet voor ieder van hen werk – en dus eten – te vinden geweest zijn ...

Samenvattend

In 1816 telden de dorpen van de huidige fusiegemeente Meeuwen-Gruitrode 1738 inwoners, waarvan er in april 1815 32 veteranen waren uit de legers van Napoleon. Bijna 2 % van de bevolking, of 4 % van de mannelijke bevolking, of nog - ruw geschat - ruim 6 % van de volwassen mannen, had in het Franse leger gediend. De veteranen vormden in april 1815 in het huidige Meeuwen-Gruitrode geen overgroot, maar toch een betekenisvol deel van de bevolking. Het bestaan van een soldaat in het leger van Napoleon was een gevaarlijk bestaan, maar anderzijds betekende de terugkeer naar hun woonplaats voor heel wat voormalige soldaten sociaal gezien een stap achteruit. De geallieerde overheid had redenen om zich zorgen te maken over de loyaliteit van de voormalige soldaten van Napoleon toen hun keizer zich in 1815 in drie weken weer meester maakte van Frankrijk ...

Hoewel de lijsten die de burgemeesters opstelden een goed beeld geven van het aantal, de leeftijd en tot op zekere hoogte van het wederaren van de veteranen tot april 1815, blijven veel vragen onbeantwoord. Wat hebben deze mannen later nog van hun leven gemaakt? En hoeveel mannen uit onze dorpen vochten in de jaren 1795-1814 in het Franse leger, en keerden niet terug? Waar zijn zij achtergebleven? Wie zijn gesneuveld?

Rombout NIJSSEN

“Rampsalighe Sint-Niclaesdag 1648”

Naar jaarlijkse gewoonte werd op dinsdag 5 december 2017 door de Reengenoten de “Rampsalighe Sint-Niclaesdag 1648” herdacht.